

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ

31.03.1977

www.edirnerotary.com

Dong-Kurn LEE (UR Bşk.)

Ömer KURAN (2420. Bölge Guv.)

Kenan TÜR KANTOS (2.Grup Guv.Yrd)

2008/2009

Tarih : 21.10.2008

Toplantı No. 1563

Bülten No. 1191

Charter Mart 1980

BAŞKANIN MEKTUBU

Sevgili Dostlarım ;

16 Ekim Perşembe günü Sedat Önengüt , Tamer Boral ve İsmet Açıkgöz ile birlikte “Çocukların Düşlerini Gerçekleştirmek” üzere ihtiyaçların tespiti amacı ile Cumhuriyet , Meriç , Mithatpaşa ve Mimarsinan İlköğretim okullarını ziyaret ettik. Okul yöneticileri ile görüştük. Öncelikli ihtiyaçlarını en kısa sürede yazı ile bildireceklerini söylediler. Cumhuriyet İlköğretim Okulu Müdiresi Sayın Nezahat Satıcı’yı resmi toplantımıza davet ettik. Kırmayıp geldiler ve kürsüden Cumhuriyet Okulu ile ilgili üyelerimize gerekli bilgileri verdiler. Sayın müdire hanıma çok teşekkür ediyorum.

Emre Ülkümen dostumuz tarafından davet edilen Sayın Nazmi Tekinel Edirne’de yaptırdığı “Hara İşletmeciliği” konusunda ilgi ile izlenen ilginç bir konuşma yaptı. Emre Ülkümen’e çok teşekkür ediyorum.

Geçen hafta belirttiğim gibi 29 Ekim Çarşamba günü coşku ile kutlayacağımız 85. Cumhuriyet Bayramımız nedeniyle yapılacak Cumhuriyet Balosu organizasyonu Governörümüz tarafından Çorlu Kulübüne verilmiştir. Çorlu Silverside Otelinde (*****) yapılacak balonun davetiyeleri 2 kişilik olup 180 YTL dir. Erkeklerde koyu renk takım elbise ya da Smokin , hanımlarda gece kıyafeti mecburiyeti vardır. Program 19.00 da kokteyl ile başlayacak 20.00 de “Barok Müzik Topluluğu” eşliğinde akşam yemeği var .Baloya Edirne Rotary Kulübüne yakışır büyük bir grupla katılacağımızı ümit ediyorum.

Sevgili Dostumuz Hasan ALTUNTAŞ **Altuntaş Mobilya-Yatak Ev Tekstil** isimli firmayı 17 Ekim Cuma günü açtı. Sevgili Hasan’a başarılar diliyoruz.

Geçen Dönem Başkanımız Oktay Alemdar’ın kızı Ece başarılı bir ameliyat geçirmiştir. Sevgili Ece’ye ve ailesine geçmiş olsun dileklerimizi gönderiyoruz.

Kulübümüzün üye bilgilerini içeren kitapçığı güncellenerek bastırılmış ve siz değerli üyelerimize dağıtılmıştır

Kulübümüzün eski üyelerinden sevgili Burhan AYSAN ağabeyimiz vefat etmiştir. Kendisine tanrıdan rahmet , ailesine sabırlar diliyoruz.

Lütfen Dikkat !!! Governörün katılımı ile yapacağımız 4. ve resmi asamble 17 Ocak 2009 tarihinde .

Toplantıda görüşünceye kadar sağlıklı kalın . Sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Rtn Akın TİRYAKİOĞLU

Önümüzdeki hafta toplantımız 28 Ekim Salı günü saat 19.30 da Rotary evinde

EKİM AYI ROTARY TAKVİMİNDE MESLEK HİZMETLERİ AYIDIR

BAŞKAN : Akın Tiryakioğlu

SEKRETER : Serhad Ceylan

SAYMAN : Recayi Aran

GEL.D.BŞK. : Cengiz Benakman

GEÇ.D.BŞK. : Oktay Alemdar

MİSAFİRLERİMİZ

Naci KANDI	GDB	Kulüp misafiri
Nezahat SATICI	Cumhuriyet İlköğ.Ok. Md.	Kulüp misafiri
Muzaffer MEMİŞ	Beyin Cerrahı	Akın Tiryakioğlu misafiri
Hakkı SULAK	İşadamı	Kulüp misafiri
Ercan DURSUNOĞLU	Doktor	Emre Ülkümen misafiri
Nazmi TEKİNEL	Hara sahibi	Emre Ülkümen misafiri

ÖNÜMÜZDEKİ HAFTANIN MUTLU GÜNLERİ

01 Kasım Önder YALINÇGÖREN Doğum günü KUTLARIZ

ATTENDANCE GETİRENLER

Tarik Etker teşekkürler.....

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ

Ahmet Çelik , İlhan Toksöz , Altan Bayram
(Mazeret bildirdikleri için teşekkürler)

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ

Demirkan Çağlayan , Hasan Altuntaş , İrfan Kızanlık , İsmet Açıkgöz , Recayi Aran

DEVAM YUZDESİ : % 76

SADECE 2 ŞEY

İki şey insanı "nitelikli insan" yapar:

- 1 İradeye hakim olmak
- 2 Uyumlu olmak

İki şey "ekstra değer" katar:

- 1 Hitabet ve diksiyon eğitimi almak
- 2 Anlayarak hızlı okumayı öğrenmek

İki şey geri bırakır:

- 1 Kararsızlık
- 2 Cesaretsizlik

İki şey başarının sırrıdır:

- 1 Ustalardan ustalığı öğrenmek
- 2 Kendini güncellemek

İki şey milyonlarca insandan ayırır:

- 1 Sorunun değil çözümün parçası olmak
- 2 Hayata ve her şeye yeni bakış açısıyla yaklaşabilmek.

İki şey çözüm getirir:

- 1 Tebessüm (gülümseme,sırıtırma veya kahkaha değil!)
- 2 Sükut (susmak)

İstanbul Rotary Kulübü Bülteninden

BÜLTEN

Tlf : 0 284 212 42 32

0 284 212 63 45

0 284 225 23 66

e-posta : tiryakin@ttmail.com

ceylanserhad@hotmail.com

recayiaran@yahoo.com

HAMMAMİZADE İSMAİL DEDE EFENDİ 1778-1846

Hammamizade İsmail Dede Efendi 9 Ocak 1778'de İstanbul'da doğdu, Babası geçimini hamam işletmeciliğiyle sağladığı için, İsmail Efendi, Hammâmîzade adıyla tanınmıştır. İlköğrenimini yaptığı okulda, sesinin güzelliği dolayısıyla ilahicibaşı olmuştu. Müzikle uğraşan Uncuzade Mehmed Efendi okuldaki bir tören sırasında ilahi okuyuşunu dinledikten sonra hemen öğrencileri arasına aldı. İsmail, ilkokuldan sonra, yedi yıl hem Uncuzade'nin derslerine devam etti, hem de öğretmeninin yardımıyla girdiği Defterdarlık Muhasebe Kalemî'nde çalıştı. Bir yandan da köklü bir müzik geleneği olan Mevlevîlik'in o yıllardaki en güçlü çevrelerinden Yenikapı Mevlevihanesi'nde zamanın değerli müzik ustası Şeyh Ali Nutkî Dede'nin derslerini izlemeye başladı. Ney üflemeyi o dönemde öğrendiği söylenir. 1798'de Muhasebe Kalemî'ndeki görevinden ayrılarak tekkede çileye girmeye karar verdi. Çilesi sırasında bestelediği, "Zülfüdedir benim baht-ı siyahım" dizesiyle başlayan buselik şarkı, İstanbul'un müzikle ilgili çevrelerinde bestecisinin adı üstünde büyük merak uyandırdı. Ünü kısa sürede bütün kente yayılan şarkı sarayda da okundu. Kendisi de besteci olan III. Selim, şarkının çile doldurmakta olan genç bir Mevlevî dervîşi tarafından bestelendiğini öğrenince, onu saraya çağırarak yapıtı bir kez de kendisinden dinledi ve onu hemen saray hanendeleri arasına almak istedi. Padişahın sürekli ilgilenmesinin etkisiyle, üç yıllık çilesinin son yılı Nutkî Dede tarafından başlandı. 1799'da çilesini doldurunca Dede unvanını aldı. Bu sıralarda bestelediği en güçlü eserlerinden Hicaz Nakkış büyük yankı uyandırdı. Yeniden saraya çağırıldı, bundan sonra haftada iki gün, padişah huzurunda düzenlenen küme fasıllarına hanende olarak katılmaya ve padişahın cariyelerine müzik dersleri vermeye başladı. Bir süre sonra ders verdiği cariyelerden birine aşık oldu ve herkesin bildiği bu gönül ilişkisi bir süre sonra padişahın kulağına da gitti. Dede Efendi ve cariyesini huzuruna çağırılan Sultan, Dede Efendi gibi bir bestekârın bir daha dünyaya gelmeyebileceği düşüncesiyle, başlarını vurdurmak yerine, onları 1802 de evlendirdi.

1804'te büyük saygı ve sevgiyle bağlandığı öğretmeni Ali Nutkî Dede'yi, bir yıl sonra üç yaşındaki oğlunu, 1808'de annesini, 1810'da ikinci oğlunu yitirdi. Bayatî makamındaki, "Bir gonca femin yâresi vardır çiğermimde" dizesiyle başlayan bestesi büyük oğlunun ölümünden duyduğu acıyı dile getirir. Bu mersiye ile Türk müziğinde ilk kez kişisel bir konu işlenmiştir. İsmail Dede, sanatını geliştirmesine yardımcı olan III. Selim'in 1808'de tahttan indirilerek öldürülmesini izleyen IV.

Mustafa'nın bir yıllık padişahlığı sırasında müzik toplantılarına son verildiği için saraydan uzaklaştı.

II. Mahmud'un siyasal karışıklığı gidermesinden sonra yeniden saraya alındı. Bu yıllar sanat yaşamının en parlak, en verimli dönemi oldu. İsmail Dede, Abdülmecid zamanında da sarayda ki yerini korudu. 1839'da bestelediği Ferahfeza Ayin'nden sonra bestecilik yaşamında durgunluk göze çarpar. Kendi sözleri, davranışları göz önüne alınırsa, Abdülmecid sarayını çok yadırgamıştır. Saraydaki havanın birdenbire "alafrangalaşması", Batı müziği zevkiyle yetişen yeni padişah zamanında Türk müziğinin, saraydaki varlığını eskisinden farklı olarak ancak resmi bir ilgiyle sürdürür hale gelmesi, Dede'nin bu çevreden uzaklaşmasına yol açtı. Öğrencileri Mutafzade Ahmed ve Dellâlzade İsmail Efendi ile birlikte padişaktan izin isteyip Hac'a gitmeye karar verdi. Hicaz'da hacı olduktan sonra yakalandığı kolera nedeniyle 29 Kasım 1846 da Mekke yakınlarındaki Mina'da öldü. Mezarı Mekke'dedir.

DEDE EFENDİ'NİN TANINMIŞ ESERLERİ

Bestenigâr Şarkı

(Usûlü: Curcuna)

Ben seni sevdim seveli kaynayıp coştum

Beyâtî şarkı

(Usûlü: Yürük Aksak)

Karşıdan yâr güle güle

Hicâz Köçekçe

(Usûlü: Yürük Aksak)

Bahârın zamânı geldi (a cânım)

Şehnâz şarkı

(Usûlü: Ağır Düyek)

Sana ey cânımın cânî efendim

Rast şarkı

(Usûlü: Semai)

Yine bir gül-nihâl aldı bu gönlümü

Gülizâr Köçekçe

(Usûlü: Yürük Aksak)

Bi-vefâ bir çeşm-i bî-dâd

Hüzzâm şarkı

(Usûlü: Yürük Aksak)

Ey gül-î bâğ-î edâ

Uzzâl şarkı

(Usûlü: Yürük Aksak)

Bu karşıki dağda bir yeşil çadır

İKİZLER:

Karanlıktaymışlar.

İki embriyo, bir ana rahminde...

Her şeyden habersiz bekliyorlarmış, sudan bir beşiğin içinde...

Sarılıp birbirlerine, karanlıkta uyumuşlar öylece...

Haftalar geçmiş, ikizler gelişmiş.

Elleri, ayakları belirginleşmiş.

Gözleri çıktıkça meydana,

İkisi de çevrede olup biteni fark etmiş...

Ne rahat, ne güvenli bir dünyaymış bu...

Sıcak, ıslak, sevgi dolu...

'Öyle güzel bir dünyada yaşıyoruz ki' demişler, '...bize ne mutlu...'

Gel zaman git zaman, çevreyi keşfe girişmişler.

Bu karanlık dünyayı ve hayatın kaynağını deşmişler.

Onları besleyip büyüten kordonu fark edince

O kordonla kendilerini var eden Anne'lerine şükretmişler.

Sonra başlamış bir var oluş tartışması:

'Buraya nereden geldik, biz nasıl olduk' diye sormuş ikizler...

'Annemiz' demiş biri, 'O bizi var etti, bize can verdi.'

'Ne biliyorsun' diye itiraz etmiş öteki, 'Sen hiç Anneni görmedin ki...':

'Belki de o sadece zihnimizdedir. Anne inancı bizi rahatlattığı için uydurduğumuz bir şeydir.'

Süredursun ana rahmindeki tartışma, ikizler büyüüp gelişmişler.

Rahme sığmaz olup tekmeleşmişler.

Artık parmakları ve kulakları varmış kerataların...

Büyüdükçe anlamışlar ki, yolun sonu yakın...

Gün gelecek, bu güzelim hayat bitecek;

Karanlık bir yolculuk, onları bir başka diyara çekecek.

- Buradaki hayatımızın sonuna yaklaşıyoruz' diye fısıldamış

ikizlerden biri efkarla...

- Ben gitmek istemiyorum' diye diretmiş öteki; 'doyamadım ki daha hayata...'

- Ama mukadderat alınına yazılıdır; dua et, belki doğumdan sonra hayat vardır.'

Sormuş karamsar olan:

- Bir gün bize hayat veren kordon kesilecek. Ondan sonra başımıza neler gelecek?'

Şiirle cevaplamış iyimser olan:

'Birçok giden/ memnun ki yerinden/ çok seneler geçti/ dönen yok seferinden...'

Ve günlerden bir gün, yer sarsılmış, duvarlar kasılmış.

Dayanılmaz sancılarla ikizler beklenen günün geldiğini anlamış.

Buruşuk kollarıyla birbirlerine son kez sarılıp vedalaşmışlar.

Azrail sandıkları bir el kesmiş onları hayata bağlayan kordonu,

Ağlaya ağlaya karanlık bir koridordan öbür hayata çıkmışlar.

Bu bir CAN DUNDAR Yazısıdır,hayatı sadece dünyadan ibaret sananlar gibi, yaşamlarının sadece ana rahminde olduğunu ve doğunca öleceklerini sanıyorlar. Kimbilir belkide bizde yanılıyorz onlar gibi..Ölünce ölmüş değil,belkide doğmuş olacaz.Nerden bilebiliriz ki!

☺ **Bunları Biliyormusunuz ?**

Eflatun'a sormuşlar: "İnsanoğlunun sizi en çok şaşırtan davranışları nelerdir?"

Eflatun tek tek sıralamış:

- Çocukluktan sıkılırlar ve büyümek için acele ederler. Ne var ki çocukluklarını özlerler.
- Para kazanmak için sağlıklarını yitirirler. Ama sağlıklarını geri almak için para öderler.
- Yarından endişe ederken bu günü unuturlar. Dolayısıyla ne bu günü ne de yarını yaşarlar.
- Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşarlar. Ancak hiç yaşamamış gibi ölürlər."

ÖNEMLİ OLAN ; HAYATTA EN ÇOK ŞEYE SAHİP OLMAK DEĞİL , EN AZ ŞEYE İHTİYAÇ DUYMAKTIR.